

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/431/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213234161
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7213234161.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobkyne: O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. O. XX, G., právne zastúpená JUDr. Jozefom Göblom, advokátom so sídlom Jantárová 30, Košice, proti žalovaným: 1/ S. C., N. O. XX, G., X/ L.. S. A., N. O. XX, G., X/ C. R., N. O. XX, G., X/ I. O., N. L. XX, G., X/ U. G., N. O. XX, G., X/ U. G., N. O. XX, G., X/ O. G., N. O. XX, G., X/ V. C., N. O. XX, G., X/ T. Š., N. O. XX, G., 10/ PIDES s.r.o., Košice, so sídlom Šoltésovej 9, Košice, IČO: 31 717 004, 11/ PIDES PLUS s.r.o., so sídlom Šoltésovej 9, Košice, IČO: 44 852 746, všetci žalovaní zastúpení JUDr. Zsoltom Suverom, advokátom so sídlom Murgašova 3, Košice, o určenie neplatnosti uznesenia zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 15C/238/2013-327 z 8.11.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením žalovaným 1/ až 11/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o trovách konania v konaní o určenie neplatnosti uznesenia zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 15C/238/2013 - 240 z 13.11.2015, ktorým súd zamietol žalobu a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/248/2016-285 z 15.6.2016, nadobudol právoplatnosť 2.8.2016. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania bol zrušený a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, z dôvodu, že súd prvej inštancie nezvažoval použitie ust. § 150 O.s.p. vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré môže uvážiť a týkajú sa žalobkyne.

3. Vzhľadom na to, že 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorým došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. („O.s.p.“), prihliadajúc na ust. § 470 ods. 1 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 391, § 262 ods. 1,2, § 251, § 255 ods. 1 a § 257 C.s.p..

4. Vychádzajúc zo zásady, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania v súlade s § 257 C.s.p. a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa, prihliadajúc na záver odvolacieho súdu vyplývajúci z rozhodnutia, ktorým výrok o trovách konania bol zrušený, skúmal okolnosti významné pre posúdenie splnenia predpokladov pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p.. Zistil, že žalobkyňa je síce vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá je však zaťažená viacerými ťarchami. Ďalej zistil,

že nie je poberateľkou dávok nemocenského poistenia a dávok v nezamestnanosti, je od 1.7.2007 samostatne zárobkovo činnou osobou, nepoberá dávku v hmotnej núdzi, rodičovský príspevok, ani inú sociálnu dávku. Zo správy KR PZ v Košiciach zistil, že je vedená ako držiteľ alebo vlastník motorového vozidla, na ktorom sú však viaceré exekútorské blokácie. Z tlačiva pre dokladovanie pomerov strany zistil, že žalobkyňa nie je zamestnaná, nepoberá príjem zo zamestnania, nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, je samostatne zárobkovo činnou osobou, druh podnikania - odborné poradenstvo v oblasti priemyselného vlastníctva. Jej príjem za posledné zdaňovacie obdobie po odpočítaní dane bol vo výške 1.274,- eur. K výdavkom žalobkyňa uviedla, že má mesačné výdavky súvisiace s bývaním vo výške 111,42 eur, mesačne výdavky na lieky vo výške 20,- eur, je vlastníčkou dvojizbového bytu v G., vlastní motorové vozidlo zn. Z. L., rok výroby 2004. Ďalej zistil, že má peňažné pohľadávky voči tretím osobám, ktorých výška je 3.708,- eur s prisl., pohľadávku uplatnenú v dedičskom konaní, ktorá je nevymožiteľná. Čo sa týka dlhov má dlh na poisťnom vo výške 11.376,26 eur, úvery od Tatra banky, a.s. vo výške 2.950,- eur a ČSOB, a.s. vo výške 860,- eur. Vychádzajúc z ust. § 257 C.s.p. dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné aplikovať toto ustanovenie, pričom vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, vychádzajúc zo záveru, že rozhodnutie, ktorým by žalobkyňu zaviazal na náhradu trov konania, by mohlo vo významnej miere negatívne zasiahnuť do životnej a existenčnej situácie žalobkyne, ktorá nie je priaznivá aj s poukazom na jej dlhy, pričom jej majetok je zaťažený viacerými exekúciami. Je teda zrejmé, že nemá dostatok finančných prostriedkov ani na krytie základných životných potrieb. Z uvedených dôvodov rozhodol o náhrade trov konania ako bolo uvedené vo výrokovvej časti uznesenia.

5. Uznesenie napadli včas podaným odvolaním žalovaní. Navrhli uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a žalobkyni uložiť povinnosť nahradiť im trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100% a zároveň jej uložiť povinnosť nahradiť aj trovy tohto odvolacieho konania. Zdôrazňovali, že žalobkyňa ako vlastníčka bytu si svoju základnú povinnosť uhrádzať náklady spojené s vlastníctvom a užívaním bytu riadne a včas neplní prinajmenšom od roku 2005 až doposiaľ. Nedoplatky na nákladoch spojených s vlastníctvom a užívaním bytu za jednotlivé obdobia boli predmetom súdnych konaní vedených na okresnom súde vo veciach sp. zn. 24C/123/2009, 45C/491/2010, 22C/92/2011 a 22C/13/2014, ktorým žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť nedoplatky. Tak isto prebieha proti žalobkyni na okresnom súde súdne konanie pod sp. zn. 37C/477/2015, predmetom konania je žaloba o úhradu dlhu titulom neuhradených nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu titulom vyúčtovania za roky 2011 až 2017 a za obdobie január až október 2018 v celkovej výške istiny 8.358,43 eur. Zdôrazňovali, že žalobkyňa od januára 2014 až dosiaľ neposkytla žiadnu platbu na úhradu nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu. Výlučne iba dôsledkom jej dlhu, ktorý k 23.1.2017 predstavoval spolu s príslušenstvom sumu 10.674,33 eur žalovaný v 10. rade (PIDES PLUS, s.r.o.) bol nútený v zmysle § 10 ods. 3 ZoBaNP pre nedostatok prostriedkov zhromaždených od vlastníkov bytového domu na úhrady za plnenia na vrátenie týchto preplátok použiť prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv v sume 4.300,- eur, ktoré prostriedky doposiaľ nebolo možné do fondu vrátiť, pričom žalobkyňa je tou, ktorá za rok 2016 má dlh do fondu k 31.12.2016 vo výške 3.332,50 eur. Navyše žalovaný v 10. rade nie je schopný vrátiť ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov preplatky z vyúčtovania ani za rok 2016 vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu, keďže na vrátenie preplátok môže použiť iba prostriedky zhromaždené na úhradu za plnenia. Poukazujúc na nutnú priemernú výšku mesačných nákladov bytového domu, na skutočnosť, že vlastníkom bytov a nebytových priestorov bol poskytnutý úver s mesačnou splátkou 662,75 eur s konečnou splatnosťou 31.10.2038, konštatoval, že žalobkyňa svojím dlhom a svojím správaním bezprostredne ohrozuje riadnu prevádzku bytového domu. Zdôrazňoval, že u žalobkyne sa nejedná o jednorazové porušenie povinnosti. Ide o dlhodobé a sústavné porušovanie povinnosti. Žalobkyňa za uplynulých viac ako 12 rokov v záujme riešenia svojej situácie nielen že nič neurobila, ale zneužívajúc svoje procesné práva sa plneniu svojich povinností účinne vyhýba. Z uvedených dôvodov podľa nich nie je možné na strane žalobkyne vzhliadať žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by jej nemala byť uložená povinnosť nahradiť trovy ňou vyvolaného súdneho konania s úmyslom poškodiť žalovaných. Bolo by v príkrom rozpore s dobrými mravmi, ak by napriek správaniu sa žalobkyne a napriek jej značnému dlhu, by boli povinní ešte aj trovy tohto konania znášať, napriek tomu, že si svoju povinnosť uhrádzať platby na úhradu nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním ich bytov na rozdiel od žalobkyne plnia riadne a včas.

6. Opis odvolania bol žalobkyni doručený 5.12.2018. Žalobkyňa v odvolacom konaní bola nečinná.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

8. Rozhodnutiu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p..

9. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú splnené podmienky pre použitie ust. § 257 C.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa úspešným žalovaným nepriznal náhradu trov konania.

10. Nepriznanie náhrady trov konania vo výnimočných prípadoch bolo do 30.6.2016 upravené v ust. § 150 ods. 1 O.s.p., s účinnosťou od 1.7.2016 ide o ust. § 257 C.s.p.. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch týkajúcich sa strán sporu, alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Vždy je pritom potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu, tak na strane toho, v čí prospech má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Vždy musí ísť o výnimočný prípad. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutiach odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán sporu, pričom treba zohľadniť aj pomery tej strany, ktorej by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia v zmysle § 257 C.s.p. na jej majetkové pomery.

11. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie vzhľadom na zistené nepriaznivé osobné a finančné pomery pri zohľadnení, že i keď je žalobkyňa vlastníčkou bytu a motorového vozidla, jej finančné pomery neumožňujú pokryť základné životné potreby. Uvedená okolnosť aj podľa názoru odvolacieho súdu je takou okolnosťou hodnou osobitného zreteľa, ktorá odôvodňuje aplikáciu § 257 C.s.p. a výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným. Nepriznaním náhrady trov konania žalovaným nebude ich majetková sféra tak výrazne negatívne dotknutá, aby prevyšovala negatívny dopad na žalobkyňu v prípade, keby jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným. K odvolacím námietkam je potrebné uviesť, že využitie práva domáhať sa neplatnosti právnych úkonov nemôže byť hodnotené negatívne a neumožňuje konštatovanie, že by išlo o zneužitie procesného práva, prípadne konanie s úmyslom poškodiť žalovaných. Navyše v odvolaní žalovaní poukazovali iba na prípadný negatívny dopad na jedného zo žalovaných (žalovaného v 10. rade) vo vzťahu k ostatným žalovaným nie sú splnené žiadne okolnosti prípadného negatívneho dopadu rozhodnutia na ich majetkové pomery.

12. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalovaní v odvolacom konaní neboli úspešní, žalobkyňa v odvolacom konaní bola úspešná, preto by jej prináležala náhrada trov odvolacieho konania, keďže jej trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).